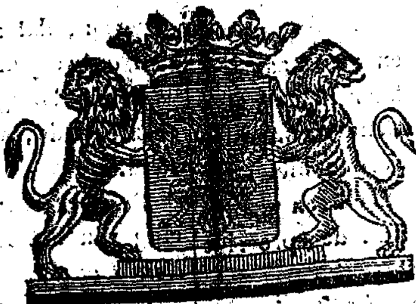
N°. 115. A°. 1839.

ARHNEMSCHE COURANT.

Zondag 21 Julij.

TURKIJE.

Weenen, 11 julij. Sultan *Mahmoud* is in eenen ouderdom van niet volkomen 54 jaar gestorven. Te Konstantinopel was het gerucht verspreid dat hij reeds den 27sten of 28sten junij overleden was en men zijnen dood tot den 1sten julij geheim gehouden had om de noodige maatregelen te kunnen nemen. Uit wel onderrigte bron wordt deze opgave voor valsch verklaard. Even ongegrond zijn de geruchten nopens een regentschap. *Abdul-Meschid* behoeft deze niet, daar hij den naar Turksch herkomen noodigen ouderdom ter overname der regering bereikt heeft; de sultans zijn namelijk op hun 15de jaar meerderjarig. — De bezorgdheid wegens eenen oorlog in Syrië was te Konstantinopel met den dood van *Mahmoud* bijna geheel verdwenen, vermits het algemeen bekend was, dat slechts zijn personnlijke haat tegen *Mehemed-Ali* den oorlog ingaf. De eerste stap der nieuwe regering laat naauwelijks een twijfel over, of de wensch der Europische mogendheden betrekkelijk de verhouding tusschen *Mehemed-Ali* en de Porte zal worden vervuld. Men denkt dat de zaak zal worden beslecht door de erkenning der erfelijkheid der Egyptische kroon in *Mehemeds* geslacht en de teruggave van Syrië aan de Porte. (*Allg. Zeit.*)

ZWITSERLAND.

Negen jaren zijn er verloopen, — zegt de *Basler Zeitung*, — sedert de Fransche julij-revolutie aanleiding gaf tot gewigtige bewegingen, die zoo veel in Zwitserland veranderd hebben. Zien wij terug en vragen wij, wat wij hierdoor aan geluk en tevredenheid wonnen, zoo ontwaren wij in het verleden menige droevige gebeurtenis; in het tegenwoordige velerlei misnoegen. Nog nooit, leest men allerwege, was dit misnoegen zoo algemeen; het is een op den duur onverdragelijke toestand; daarover slechts is men het niet eens, of het verrotting dan wel wedergeboorte moet worden genoemd. Er bestaat in Zwitserland nog veel huisselijke deugd, nog veel godsdienstzin; en dit is eene bron van tevredenheid, die door menige staatkundige wanverhouding niet gestoord wordt. Maar toch moeten wij erkennen dat in een groot gedeelte van Zwitserland eene algemeene ontevredenheid met den aanwezigen toestand heerscht, en naar de reden dezer daadzaak moet men vragen. Elke buitengewone beweging laat vermoedheid achter; bij elke revolutie is het onvermijdelijk dat vele verwachtingen te leur gesteld werden, menige hoop onbevredigd bleef. Desniettemin heeft men elders gezien, dat na eene doorgestane revolutie, als na een onweder, eene nieuwe frissche kracht zich bij een volk ontwikkelden, welke middel weldra de wonden spoedig heelden. Niet zoo in Zwitserland. De demokratische beweging heeft wel een beslissendste zege behaald op de oude vormen, en toch duurt de twist voort, de frissche, scheppende en verzoenende kracht ontbreekt. Daarbij woelen de godsdienstige geschillen onder de natie, en hierin, meer misschien dan in het staatkundige, ligt de bron van het kwaad.

DUITSCHLAND.

Volgens de laatste vreemdelinglijsten telt Wiesbaden 3945 badgasten, Ems 1907, Schwalbach 496, Schlangenbad 192, Weilbach 70. Over het algemeen is het getal vreemden veel grooter dan in het vorige jaar. Onder de vreemdelingen van onderscheiding, bemerkt men te Wiesbaden den Nederlandschen minister van staat, baron *van Zuylen van Nyevelt*, die met eene diplomatische zending aan het hertogelijk hof belast is. (*Fr. journ.*)

PRUISSEN.

Berlijn, 16 julij. Z. M. de koning is heden naar Töplitz vertrokken. (*Pr. St. Z.*)

PART. CORR. *Berlijn, 16 julij.* »De aangelegenhen van het Oosten veroorzaken hier evenzeer stremmingen in de beurszaken als bezorgdheid dat met den dood van den sultan een algemeene oorlog in Europa zou kunnen uitbarsten. Zelfs in de hoogste kringen is men niet vrij van deze voorgevoelens, en oorlogzuchtige droomen vervullen de hoofden onzer jonge militairen, die, na den langen vrede, niets vuriger wenschen dan eene gelegenheid tot roem en bevordering, waarmede het er trouwens ieder jaar slecht uitziet. Pruissen, het meest verwijderd van het tooneel der gebeurtenissen, zou toch wel slechts alleenlijk tot werkelijke deelneming besluiten om veroveringsplannen of een uitsluitend protectoraat te verhinderen, hetgeen bij het heerschende stelsel aller mogendheden, om den vrede te bewaren, en eene schijnbare of door de omstandigheden afgedwongene eenheid, niet zoo ligt te wachten staat. Men wil evenwel weten, dat er sedert in de bureaux van het ministerie van justitie eene vermeerderde werkzaamheid heerscht en de mobielmakings-plannen op nieuw herzien worden. Bij de inrigtingen van den staat is er niets meer noodig, om voor mogelijke gevallen bereid te wezen, daar weinige maanden toereikende zijn om de legerbenden van getallen en papieren in andere van vleesch en bloed te herscheppen.

»Het vertrek der acht Pruissische officieren naar Turkije, benevens dat van eenige anderen, die zich bij hen gevoegd hebben, heeft eene vertraging ondergaan ten gevolge der tijdingen aangaande de ziekte van den sultan. Het daar zijn dood de geheele expeditie wel zou kunnen doen vervallen. Het berigt, dat hij wezenlijk gestorven is, moet zaturdag reeds aan het hof zijn ontvangen, waarop Z. M. een der officieren zou hebben ontboden, om zijne reisgenooten aan te zeggen dat hun vertrek vooreerst nog achterwege bleef. Ruslands houding wordt ook hier zelfs in hooge kringen met mistrouwen gadegeslagen, daar men meer hecht aan de consequente politiek eener eeuw, dan aan alle diplomatische verzekeringen van den laatsten tijd.

»De vacature welke de dood van professor *Gans* aan onze universiteit veroorzaakte, is nog niet vervuld. Het ministerie wenscht het professoraat des overledenen aan eenen leerling van *Hegel* op te dragen, doch behalve *Gärtner* is er geen voorhanden, daar die school slechts weinige juristen, eigenlijk slechts *Gans* gekweekt heeft. Zeldzamer wijze wijden zich zoo weinig jonge geleerden, niettegenstaande de overlading van andere takken, aan de staatshuishoudkunde en de kameralistiek, alhoewel dit vak niet alleen van hoog belang is, maar ook, bij het gebrek van bekwame leeraars aan de meeste Duitsche universiteiten, binnen kort eervolle en winstgevende plaatsen belooft. Alle andere faculteiten hebben daarentegen gansche rijen van buitengewone professoren en docenten, die oud en grijs worden, eer zij van den staat de minste bezoldiging trekken. Men betreurt de omstandigheden, welke den minister van onderwijs terughouden om professor *Dahlman* te beroepen, gelijk over het algemeen die zeven professoren, volkomen geschikt voor Pruissen, hier hunne waardigste plaats zouden vinden. Professor *Schönlein* zal in september hier aankomen.

»Het landagsafscheid der provincie Westfalen behelst weinig merkwaardigs, veel minder dan men na al hetgeen daar voorviel, verwachtte. De standen zoo wel als de regering zijn over de kerkelijke zaken zoo ligt mogelijk heengestapt, en hebben zich meer bij de materiële belangen bepaald. De kadastrale belasting vormde ook hier eene hoofdvraag, en men trachtte er den staat wegens zijne uitgestrekte bosschen in te trekken, hetgeen deze echter met betaling van een gering quantum afwijst; daartegen belovende in het vervolg te zullen zorgen voor het onderhoud der wegen door de bosschen. Ook de beperkingen der joden zijn verworpen. Men ziet dat de staat het beginsel van vrije nijverheid wenscht te handhaven, en de [illegible]

ENGELAND.

Londen, 17 julij. Te Birmingham is het oproer met vernieuwde woede uitgebroken. Maandag had het gerucht, dat de heer *Attwood* die stad bezoeken en eene redevoering in de vergadering der Chartisten houden zou, eene groote menigte op de been gebragt, die, in hare verwachting te leur gesteld, zich, na een paar oproerige aanspraken gehoord te hebben, naar het plein de Bullring begaf en, door de werkeloosheid der troepen en politie aangemoedigd, de schromelijkste ongeregeldheden pleegde. Niet minder dan achttien huizen, meestal van voorname winkeliers, werden geheel uitgeplunderd, twee daarvan, die van de heeren *Bourne* en *Leggett*, tot den grond toe afgebrand, en verscheiden der anderen gedeeltelijk vernield. De schade wordt op meer dan veertigduizend ponden sterling berekend, en zij die haar geleden hebben eischen daarvoor vergoeding van de leden der stedelijke regering, dewijl deze niet gezorgd hebben, dat het oproer in de beginselen gestuit werd.

Eerst des avonds ten tien ure, nadat het volk gedurende anderhalf uur meester van het plein geweest was, trokken de troepen en gewapende politie op, en dreven den woesten hoop binnen weinige oogenblikken uiteen. Dingsdag morgen was het rustig.

— Eenige dagen geleden hebben de leden der zoogenaamde nationale conventie in deze hoofdstad eene talrijke vergadering gehouden, waarin tegen het gevoelen van den heer *Attwood* besloten is, zich niet meer met petitiën tot het lagerhuis te wenden, naardien onlangs weder gebleken is, hoe weinig hulp men van dien kant te wachten heeft. Vervolgens is langdurig beraadpleegd over het voorstel dat de arbeiders tegen het einde van augustus hun werk zouden staken, tot dat het [illegible] kiesregt [illegible] zijn, maar men is het daarover [illegible] geworden [illegible] sprekers de gegronde aan[illegible] ste slagtoffers van zooda[illegible]

FRANKRIJK.

Parijs, 17 *julij*. De hoofdstad vertoont weder een kalm en rustig aanzien. De nationale garde is van de buitengewone dienst, welke haar in de laatste dagen was opgelegd, ontheven geworden. De onderscheidene wachtposten zijn tot het gewone getal terug gebragt, en de troepen worden niet meer in de kazernen geconsigneerd. De opgewondenheid der gemoederen schijnt voor het oogenblik geweken, en niets duidt den terugkeer van de oproerige tooneelen aan, die de bevolking zoo zeer hebben verontrust.

— Des sultans overlijden, hoezeer algemeen voorzien, heeft gisteren onder de leden van het diplomatiek ligchaam groote sensatie te weeg gebragt. Aller gevoelen was, dat deze gebeurtenis van zoodanigen aard was, dat dezelve den grootsten invloed op de zaken van het Oosten zoude uitoefenen; maar men weet nog niet of de verandering van keizer gunstig voor de vredelievende gezindheid zijn zal, dan wel of zij den oorlog zal verhaasten, welken de Europische diplomatie tracht te voorkomen. De verschijnselen, die met den dood des sultans hebben gepaard gegaan, [illegible] en geruchten van [illegible] genomen. Het Ottomannische volk betreurt opregtelijk den sultan *Mahmoud*, en kon niet begrijpen, dat de God van *Mahmoud* zoo vroeg eenen vorst tot zich zoude geroepen hebben, die zich tot dus verre zoo krachtig had gehouden. Er zijn eenige verdenkingen gerezen jegens eene mogendheid, die geweigerd heeft, zich openlijk nopens de Oostersche kwestie te verklaren, maar aan welke eerzuchtige ontwerpen worden toegeschreven. De regering van eenen 17jarigen sultan, verpligt om eenen regentsraad te baat te nemen, of alleen met zijne onervarenheid te regeren, zoude eene goede gelegenheid zijn, om zich ten koste van Turkije grooter te maken. Wij kunnen intusschen niet gelooven, dat dergelijke verdenkingen gegrond zijn. De bedoelde mogendheid weet zeer wel, dat oogenblikkelijk alle Europesche kabinetten zich tegen haar verklaren en haar noodzaken zouden, de integriteit van het Turksche grondgebied te eerbiedigen.

BELGIE.

Brussel, 18 *julij*. De koning en de koningin zijn heden naar Parijs vertrokken, en zullen aldaar verblijven tot na de viering der julij dagen.

De heer *de Poucques*, secretaris der Belgische commissie te Utrecht, zal naar de genoemde stad vertrekken, met de goedkeuring van het ministerie op de grondslagen, door de wederzijdsche commissarissen aldaar vastgesteld.

— De opening van de zitting der kamers [illegible] gezien. Men hoopt [illegible] van de werkzaamheden der Utrechtsche commissie, die met de regeling der schuld in verband staan. De regering zal bij deze gelegenheid de daartoe vereischte ontwerpen van wet voordragen, en de begrooting van ontvangst en uitgaaf zal op die wijze vóór het einde des jaars kunnen behandeld worden.

Antwerpen, 18 *julij*. Morgen ochtend ten acht ure zal voor het eerst uit Rotterdam herwaarts vertrekken de Nederlandsche stoomboot, bestemd voor de dienst tusschen de beide steden. Aanstaanden zondag zal de bedoelde stoomboot naar Rotterdam terugkeeren.

NEDERLANDEN.

's Gravenhage, 18 *julij*. Gisteren is alhier overleden, in den ouderdom van ruim 63 jaren, de generaal-majoor graaf *D. du Chastel de la Hovarderie*, groot jagtmeester van Z. M. en ridder van de orde van den Nederlandschen leeuw.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Donderdag den 18den Julij.

Ten half drie ure wordt de vergadering, onder het voorzitterschap van jhr. *M. W. de Jonge van Campens Nieuwland*, geopend.

Na de lezing en goedkeuring van de notulen der laatstgehouden zitting, heeft de voorzitter kennis gegeven, dat de heeren *Weerts*, *van Dam van Isselt* en *Tromp*, door ongesteldheid, verhinderd worden de vergadering bij te wonen.

[illegible] gelezen, en voor kennisgeving aangenomen, twee koninklijke boodschappen [illegible] de vergadering, ingevolge art. 50 der grondwet, mededeeling [illegible] de tusschen de Nederlanden en het Duitsche tolverbond, [illegible] Staten van Noord-Amerika gesloten tractaten.

Nog wordt bij koninklijke boodschap aan de [illegible] gedaan van de veranderingen, die er ten aanzien van het beheer van het departement van oorlog gemaakt zijn, en ten gevolge waarvan Z. K. H. de prins van *Oranje* met het opperbeleid van hetzelve is belast. Mede voor notificatie aangenomen.

Is ingekomen eene kennisgeving van Z. M., nopens het op den 18den julij ll. voltrokken huwelijk tusschen Z. K. H. den erfprins en de prinses *Sophie* van Wurtemberg. Wordt besloten, aan Z. M. een adres aan te bieden, om aan hoogstdenzelven de deelneming der Staten-Generaal in deze heugelijke gebeurtenis te [illegible]. Tot opstelling van dat adres wordt eene commissie benoemd, bestaande uit de heeren *Schimmelpenninck*, *Repelaer*, *Hooft*, *Hinlopen* en [illegible].

Zijn ontvangen twee missives van de eerste kamer, waarbij kennis wordt gegeven, dat zij zich met de laatste haar door de tweede kamer toegezonden ontwerpen van wet heeft vereenigd.

Een ontvangen request van zekeren *Nibling*, te Gent, om een pensioen verzoekende, wordt in handen der commissie voor de verzoekschriften gesteld.

De heer *van de Poll* doet hulde aan de kamer van de laatste aflevering van het *Handboek voor de burgerlijke regtsvordering*, door Mr. *van den Honert*.

De voorzitter geeft aan de vergadering kennis, dat Z. Exc. de minister van buitenlandsche zaken morgen ten één ure in de openbare vergadering der Staten-Generaal zal verschijnen, als door Z. M. belast zijnde om eene staatkundige mededeeling te doen.

Daar het zamen te stellen adres van gelukwensching aan den koning in de sectiën zal onderzocht worden, heeft men zich moeten bezig houden met het trekken der afdeelingen over de maand julij. Zulks geschied zijnde, begaven zich de leden derwaarts, om hunne voorzitters en onder-voorzitters te verkiezen, waarvan de uitkomst aldus was: als *voorzitters* en *onder-voorzitters* [illegible]; 2de afdeeling de heeren *van Swinderen* en [illegible]; [illegible] de heeren *Cats* en *Roëll*; 4de afdeeling de heeren *van Asch van* [illegible] en *Warin*; 5de afdeeling de heeren *Luzac* en *van Rappard*.

De vergadering gaat vervolgens uiteen, tot morgen ten 10½ ure, als wanneer er committé-generaal voor meergemeld adres zal zijn.

Groningen, 20 *julij*. Ter vervulling van de bestaande vacatures in het provinciale hof alhier, ten gevolge van het overlijden van Jhr. Mr. *W. J. Quintus* en het bedanken van Jhr. Mr. *R. Gockinga Hz.* zijn door de provinciale staten van Groningen in hunne zitting van gisteren de navolgende nominatiën gedaan, te weten: ten eerste: Mr. *R. de Rhoer Ottema*, regter in de arrondissements-regtbank; Mr. *G. W. H.* baron *van Imhoff*, advocaat-generaal bij het provinciale geregtshof; Mr. *G. W. Eekhout*, president der arrondissements-regtbank, alle te Groningen; en ten tweede: Mr. *G. W. Eekhout* bovengenoemd, Mr. *J. J. Meder*, regter-plaatsvervanger en procureur bij de arrondissements-regtbank te Winschoten, en Mr. *H. de Ranitz*, regter-plaatsvervanger en procureur bij de arrondissements-regtbank te Groningen.

Arnhem, 20 *julij*. Ter vervulling der vacature in het provinciaal geregtshof van Gelderland, is, in de vergadering der provinciale staten van gisteren, de volgende nominatie gemaakt: 1o. Mr *J. H. van der Renne*, president der [illegible] te Nijmegen; 2o. Mr. *A. C. Visscher Bouricius*, wethouder te Arnhem; [illegible] *ghen*, lid der arrondissements-regtbank te Nijmegen. — In het volgende nommer, waarin wij de verslagen der drie laatste zittingen denken te geven, zullen wij ook den loop der stemmingen voor de drie kandidaten mededeelen.

Mengelwerk.

De volle boom te Carguancuanga.

Pobreza no es vileza.

(*Slot van No. 101.*)

Echter had OSORIA, in haren jammervollen toestand, hem nooit beschuldigd. Den ganschen dag had zij gezeten, de kinderen om hare knieën, pogende met gezang en vertelsels en liefkozingen hen te troosten, over het verlies van hunnen feestdag. Hare wang, ja, was bleek, en haar oog wild en brandend, terwijl zij voor hen zong en hen kuste; maar voor geen werelden had zij hunne onnoozele gemoederen willen verschrikken door de angsten die met een looden gewigt drukten op haar eigen gemoed.

»Waarom zijn de deuren en vensters gesloten?" lispelde een klein, aanvallig meisje, moeders hand kussende, die op haar hoofd rustte. »Zuster JUANITA beloofde mij dat wij van daag bloemen zouden hebben en vruchten en muziek en dansen onder de groene boomen, [illegible] zijn wij opgesloten als gevangenen."

»Stil, [illegible] eindigende met [illegible] een dubbelen feestdag hebben."

»En zult gij met ons zijn, moeder?" babbelde eene andere. »Ik zal bij u zijn, mijne LUIGIA. Ik beloof u dat ik mede gaan zal."

En de kleine LUIGIA klapte in de handen, en er ging een vreugdegejuich op. »Het is zoo lang dat moeder niet mede ging. Maar nu heeft zij beloofd. Wij zijn allen getuigen. Geen werk morgen! Moeder — moeder zal morgen met ons feestdag houden!"

In deze vreugdebetuigingen mengden zich echter de twee oudste kinderen niet. Zij wisten het geheim van de angsten hunner lieve moeder; zij hadden alles gehoord, en onthielden zich slechts van haar te ondervragen, om hare droefheid niet te vermeerderen.

Tegen den avond echter sprong OSORIA eensklaps op, en snelde naar de steeds gesloten deur. Haar oor had het geluid van eenen hoorn opgevangen. Trommen en het getrappel van ruiterij volgden dra. Dan alarm-

geschrei, geweerschoten, gillen, verwarring. Ja, de vijand was in de stad, en terwijl zij wanhopig de handen wrong, klemden zich de kinderen aan haar, verscholen hunne kleine gezigten in hare kleederen, en weenden.

Spoedig, vreesselijk spoedig, hoorden zij den naam van ISIDRO ALMEDO door vergramde stemmen uitroepen; en tallooze voetstappen naderden de deur.

» ISIDRO, ISIDRO!" riepen de buren, »kom uit uw huis! Vader JOSÉ is niet te vinden; en de koningsgezinde Kolonel vraagt de sleutels der kerk, om er zijne troepen gedurende den nacht in te legeren."

OSORIA kon, zelfs onder het geraas van buiten, de slagen hooren van haar kloppend hart, als de kinderen digter en digter om hare knieën drongen.

» Isidro!" schreeuwde het volk, vertoornd over het vertoef, » kom te voorschijn!"

» Mijn man is niet hier," antwoordde OSORIA, met vaste stem, terwijl zij poogden de deur open te breken.

» Waar is hij?"

» Ik weet het niet."

» De koster heeft zich verscholen," zeiden zij onder elkander; » breekt de deur open en doorzoekt het huis."

De deur bezweek met luiden slag, en in een oogenblik was elke hoek van het huis omvergehaald.

» Wat zoekt gij hier, ellendigen?" riep er een uit de troepen van CARRATALA, die op het volksrumoer afgekomen was.

» Slechts den koster van San Carlos, die zich met de sleutels der kerk weggemaakt heeft."

» Werwaarts?"

» Wij weten het niet. Vraag het hier zijne vrouw."

» Waar is uw man?" schreeuwde de soldaat, OSORIA hard op den schouder slaande, terwijl zij te vergeefs poogde hare kleinen voor het gedrang der menigte te beveiligen.

» Waar is uw man? spreek, of het zal slecht met u afloopen" herhaalde hij, terwijl de redelooze moeder het gedrang afweerde van den verschrikten zuigeling die zich aan haren boezem klemde.

» Ik heb reeds geantwoord dat ik het niet weet," hervatte zij, toen de vraag haar voor de derdemaal herhaald werd.

» En de sleutels van San Carlos?"

» Vader JOSÉ," begon zij —

» Rust op den bodem der rivier," onderbrak de soldaat; » maar alvorens het oude aas door onze mannen in den stroom werd geworpen, onderzochten zij zijne zakken. Geen sleutel of sleutels hielpen den priester zinken. Dus spreek — waar is uw verscholen man? graauwde de soldaat verder, terwijl hij OSORIA ruw bij den arm greep.

» Ik zeg u nogmaals dat ik het niet weet," antwoordde zij met zachtmoedige vastheid.

» [illegible] gij daar binnen, LAZO?" riep eene gebiedende stem aan de deur. [illegible]

» Ik [illegible] San Carlos de sleutels der kerk," schreeuwde de soldaat [illegible]

» En zij weigert ze?"

» Weigert te zeggen waar haar beest van man ze verstopt heeft."

» Sleep haar buiten," zeide de sergeant, wiens troep nu het huis binnenstoof. » Laat ons hooren, wat zij ons te vertellen hebben zal als het nest voor hare oogen afbrandt."

En bij die schrikkelijke bedreiging drong het volk dat zich nog onder ISIDRO's dak bevond, gillende naar buiten. Eene vlam werd aan het rieten dak gehouden, en de brand barstte uit alvorens de schreijende kinderen nog waren weggebragt. Sprakeloos van ontsetting [illegible] OSORIA ALMEDO uit de handen der liederlijke bende. Terstond was zij weder gevangen, beschimpt met kreten van bespotting, gefolterd door de grepen der onbeschoften, onder vergeefsche oproeping des volks ter verdediging en verlossing.

» Wat schreeuwende zottin hebt gij daar?" riep een der officieren van CARRATALA, naar de plaats toe rijdende, die verlicht was door den rooden gloed der vlammen.

» 'T is maar eene Indiaan, de vrouw van een Spaanschen rebel, een gezworen vijand der regering," antwoordde de ex fiskaal van Carguancuanga, die hem vergezelde.

» Eene Indiaan, en toch zoo weerbarstig!" Onderbrak de koningsgezinde [illegible] » Laat mijne kerels haar betere manieren leeren. Weg met haar, jongens, maar draagt zorg een einde aan de zaak te maken, dat men er nog [illegible] verhalen meer van hoore."

En [illegible] onmenschelijk bevel werd de van wanhoop woedende vrouw [illegible] de straat; terwijl de verschrikte menigte zwijgend en verslagen huiswaarts sloop. — Het laatste dat OSORIA's oogen zagen waren de brandende [illegible] van haar huis, — de laatste klanken die hare ooren troffen, was het gejammer van hare hulpelooze kinderen — de laatste gedachte die haren geest opkwam was de gedachte aan de veiligheid van haren man.

Doch op dat oogenblik was ISIDRO, gewaarschuwd door zijnen jongen zoon, op weg naar huis, verwilderd door de kreten van allen die hem ontmoetten en toeriepen zich te spoeden vermits zijne vrouw in gruwelijke handen was. De straat waar zijn huis stond was opgepropt met volk; maar allen maakten plaats toen zij zagen dat die hijgende, ademlooze man, door wien zij op zijde werden geworpen, de echtgenoot was van het rampzalige slagtoffer, hetwelk zij tot vernieling hadden zien wegslepen.

» Sta, ISIDRO!" zeide eene medelijdige vrouw, toen hij de brandende puinen naderde. » Ga niet verder. Alles is over. Gij zult haar niet meer zien. Geef de sleutels, indien gij ze hebt; maar ontzie u zelven en vermijd deze plaats. Wij buren zullen zorg dragen voor uwe kinderen."

» *Zijne kinderen!*" Het was niet aan *hen* dat hij dacht! Zijne ziel was met *haar* — zijne kuische vrouw — zijne trouwe [illegible] — zijne gezellin — zijne vriendin — zijn heil! En, terwijl duizend [illegible] in zijn hart kookten, slingerde hij tegen een naburig huis — zijne armen vielen krachteloos langs zijne zijden — dikke droppels van matheid en [illegible] braken uit zijn voorhoofd; en waren er geene medelijdende armen uitgestrekt om hem te ondersteunen, zoo zou hij op de steenen gevallen zijn. De vrouw die hem vroeger toegesproken had, bragt eene kom water, en toen ISIDRO zijne zinnen hernam, scheen hij bezield met den doodelijken bloeddorst van den gewonden tijger.

» Waar bragten zij haar heen?" vroeg hij de menigte rondom hem in éénen toonloozen ademtogt. » Waar bragten zij mijne vrouw?" » Over de brug van Iscuchaca, naar de voorstad! Maar poog hen niet te volgen; het is te laat," riep het volk, dat hem te vergeefs trachtte te weerhouden.

Weg, echter, liep ISIDRO; geen vloek op de lippen — geen vlam van wraak in de oogen; maar als een gezielloos ding, in beweging gezet door eene onverklaarbare aandrift. » De brug van Iscuchaca!" Hoe dikwijls was hij die met haar overgegaan tot eene wandeling, — hoe dikwijls blijmoedig! Hoe dikwijls de jonge kinderen over de leuning gehouden, des avonds om het klotsen der blaauwe golven te zien, terwijl de angstvallige moeder teederlijk manende aan zijne zijde stond! *En nu!*

Een hoop beschonken soldaten, zingende en snoevende in hunne dronkenschap, gingen hem voorbij op de brug. Andere stonden in groepen op den weg, op het punt om naar de stad terug te keeren, en nog verder ontwaarde hij eene verslagen verzameling van het stadvolk van Carguancuanga, die opzagen naar eenen boom aan den weg.

» Men zou zeggen, de zotskappen hadden nooit te voren eene vrouw aan eenen boom zien hangen?" schreeuwde een der soldaten. » Wel, haar lot zal eene waarschuwing zijn voor de overigen!"

» Zij smeekte ons een einde aan haar lijden te maken" hervatte zijn kameraad. » Wat konden wij anders dan haar verhooren?"

Een oogenblik daarna stak ISIDRO's mes tot het gevest toe in zijne borst. Maar eer de ellendeling den adem had uitgeblazen, had de snelle geregtigheid der militaire wet hem op zijnen moordenaar gewroken. Het misvormde ligchaam van den koster van San Carlos wiegelde in de avondlucht naast dat van OSORIA.

Kort evenwel was de triomf der koningsgezinden. Den volgenden morgen gewaarschuwd door hunne verspieders, dat eene brigade ruiterij onder het bevel van den dapperen O'BRIEN in snellen aantogt was op Carguancuanga, [illegible] de stad, vrijen weg latende aan de pa[illegible]

Zijne deputatie van den stedelijken [illegible] O'BRIEN te verwelkomen, ontmoette hem aan het hoofd der brigade, juist toen hij de brug van Iscuchaca naderde.

» Ik dank u, mijne heeren, voor uwe goede bedoelingen, antwoordde hij hun, zijne redenen hebbende om de goede trouw en vaderlandsliefde van don PEPE DE AGUERO te betwijfelen; maar, met uw verlof, zou ik wel een gesprek wenschen met den pastoor van Carguancuanga."

» Vader JOSÉ wordt, ongelukkig, vermist, en is, vreezen wij, in de handen der koningsgezinden gevallen," antwoordde de alcalde.

» Een eerbiedwaardige geestelijke zal ongetwijfeld worden uitgeleverd op het aanbod van een behoorlijk rantsoen," hernam de kolonel.

» Niet door moorddadige fielten als de soldaten van *El padre Rey*, riepen verscheidene verbitterde stemmen uit de menigte, die nu uit de voorstad hunne bevrijders te gemoet liep; terwijl eene Indische vrouw die digt genoeg gekomen was om de manen van O'BRIENS paard te vatten, zwijgend naar eenen boom wees, waaraan de wankleurige lijken hingen van ISIDRO en zijne vrouw. Aan den voet van dien noodlottigen boom lagen, met opgeheven handen en hartverscheurend gekerm, acht ellendige weezen geknield, hunne vader, hunne teedere moeder roepende — [illegible] af te komen tot hen — nog onbewust, in hunne onnoozelheid, van de uitgestrektheid hunner berooving!

» Laat de lijken van dit ongelukkig paar behoorlijk worden begraven," zeide de kolonel O'BRIEN, na een medelijdend oor aan een kort verslag van hun droevig lot te hebben geleend. » Ik vertrouw dat het onnoodig zal [illegible] hunne hulpelooze kinderen aan de zorg der goede patriotten van Carguancuanga aan te bevelen. Moed, mijne vrienden! [illegible] vorderen onze zaak. God zal niet dulden dat wreedheden [illegible] straft voorbijgaan!"

Des avonds lagen de lijken van ISIDRO en OSORIA ALMEDO in het graf, onder de kerkboomen. De zuigeling die omgekomen was uit gebrek aan voedsel, was aan de borst zijner moeder in het graf gelegd. Geen steen, hoe eenvoudig ook, wijst de plaats aan; maar elken St. Jans morgen, komen er hunne overlevende kinderen bijeen, om bloemen om het graf te strooijen; en reeds is de zaak dezer nederige slagtoffers luisterrijk gewroken door de vrijheid van Peru (1).

Correspondentie.

Uit verscheidene plaatsen, inzonderheid uit Utrecht en Leiden, ontvangen wij stukken, waarin de minzaamheid van Z. K. H. den erfprins van *Oranje*, bij gelegenheid van hoogstdeszelfs doortogt, niet geroemd wordt. Wij achten het beter die stukken achter te houden. Wat aangaat het zeer vernuftige en pikante vers uit Leiden, beschouwen wij het niet gevaarlijk volgens onze opvatting der wet; maar misschien wel gevaarlijk volgens Geldersche explicatie. Zoodra regters zich niet meer bij het geschrevene [illegible] *zij* er in vinden, [illegible] aanmerking, die op de handelwijze van een vorstelijk persoon gemaakt wordt, met de lofwaardige bedoeling om hem de waarheid te doen hooren en voor fouten te behoeden, kan alsdan opgenomen worden als eene poging om hem in haat en verachting te brengen.

— Uit 's Gravenhage ontvangen wij een stuk getiteld: *Het huwelijk van den erfprins.* Dit stuk kan niet worden geplaatst; vooreerst, omdat het schrift voor ons bijna onleesbaar is; ten tweede, omdat de schrijver ons zijnen naam niet opgeeft, en wij dus geen waarborg voor de juistheid der aanhalingen hebben.

(1) „Lieutenant-Colonel O'BRIEN commanded the advanced guard on the following day, and, entering the town of Carguancuanga, near the bridge of Iscuehaca, inquired for the priest of the parish, supposing that he could give the most correct information of the enemy; but, as he had absconded, O'BRIEN next asked for the sexton. The Indians pointed in silence to a tree; and, upon approaching it, he beheld the sexton and his wife suspended by the neck from one of the branches. The crime of the unfortunate man was the not being in attendance when one of General CARRATALA's officers, on passing through the village, demanded the keys of the church, which he required to quarter his troops in. The crime of the woman was, in not revealing [illegible]; which was, however, discovered, and [illegible] hanged. O'BRIEN [illegible] weeping most piteously, and praying [illegible] to come down to them." — *Memoirs of general MILLER, in the service of the Republic of Peru, vol. I, pag. 367.*

Burgerlijke Stand.

Van 12 tot 18 Julij.

TE ARNHEM:

Gehuwd: J. Klom met J. Albers. — H. S. van Wanraaij met M. H. Tibot.

Bevallen: A. Puplinkhuizen, geb. Jansen, Z. — J. P. Evekink, geb. van Essen, Z. — B. Ligtenberg, geb. Kemper, D. — C. van Erkel, geb. Mulder, Z. — M. A. Hasselbach, geb. Timmermans, D. — E. Reh, geb. Jansen, D. — E. H. Westerman, geb. Harmsen, D. — J. Driesveld, geb. van Laer, D. — J. du Quesne van Bruchem, geb. Haack, D. — H. Evers, geb. van Kemper, Z. — A. Berger, geb. Merts, D. — E. van Brummen, geb. Jebbink, D. — E. Daams, geb. Ketelaar, D. — J. B. van Amstel, geb. Poggenou, D. — A. C. E. Buddingh, geb. Verschoor, D. — J. Goedings, geb. Derksen, Z.

Overleden: G. van Nijmegen Scheltema, echtgenoot van S. A. Meurs, 32 j. 4 m. — J. J. Jansen, 1 j. 6. m. — J. M. Jansen, 5 w. — J. Barthels, gehuwd met S. Kobits, 66 j. — A. Esmeijer, huisvrouw van G. Verhal, 28 j. — G. Ebbers, 2 j. — Doodgeb. Z. van J. C. Reil en P. de Ruijter.

TE NIJMEGEN:

Gehuwd: J. C. Friedricks met M. M. Kern. — A. H. Hermse met S. Verberk. — C. Weijers met A. C. van den Eijnden.

Bevallen: P. Hoenselaar, geb. Rijntjes, D. — J. H. Swarts, geb. Wolf, [illegible] van den Bergh, Z. — P. H. Daggelder, geb. van Essen, [illegible] D. — B. Visser, geb. Maassen, D. — M. Gabriels, [illegible]

Overleden: W. [illegible] A. Verberk, 58 j. — P. F. C. Faas, 7 m. — [illegible] 2 j. — W. C. G. Rikse, 5 m. — H. Hendrikx, 42 j. — [illegible], 68 j. — [illegible] Janssen, 1 m. — F. Frenz, 1 j. — L. Klein, 2 j. — [illegible] Jansen, 61 j. — [illegible] van Troijen, 4 w. — P. Verpoort, 28 j.

TE ZUTPHEN:

Gehuwd: G. J. Evers met F. van Ekeren.

Bevallen: M. H. van Dijkshoorn, geb. van Essevelt, D. — E. H. Hoeting, geb. Straalman, D. — H. Visser, geb. Makkink, D. — S. Weerman, geb. Jochems, D. — J. Rondeel, geb. Bloemkolk, Z.

Overleden: H. Wolfs, geb. Abbink, 65 j. — J. Ketman, 6 j. — A. C. H. Driessen, 18 j. — C. Wolters, 77 j. — W. Visschers, 30 j. — P. J. Gusdorf, 5 m. — A. M. Kantert, 11 j. — B. H. Alink, 2 j.

TE TIEL:

Gehuwd: F. A. Kooijker met A. M. Zoet.

Bevallen: C. van Daal, geb. van de Kamp, D. — P. Klassen, geb. de Haart, D. — E. Lazet, geb. Geurts, Z. — D. G. Stout, geb. de Jongh, Z. — A. Kooimans, geb. van Oort, Z.

Overleden: Geene.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 20 Julij 1 El 7 Palm 5 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 1 D.

Advertentiën.

Te Arnhem bij C. A. THIEME, Boekdrukker.